

1 kontakt

med

B A P T I S T K I R K E

Nr. 6
Oktober
November
2009

Vi burde nok være døde

Folk over 25 burde være døde! Ifølge dagens lovgivere og bureaukrater burde de af os, som var børn i 40'erne, 50'erne, 60'erne, 70'erne, ja til og med tidligt i 80'erne ikke have overlevet.

Vores børnesenge var malet med blybaseret maling. Vi havde ingen børnesikring på medicinflasker, døre eller skabe, og når vi cyklede, bar ingen af os hjelm. Som børn kørte vi i biler uden sikkerhedsseler eller airbags. Vi drak vand fra haveslangen og ikke af flasker. Skræk og rædsel!

Vi spiste brød med smør, drak sodavand med sukker i, men blev aldrig overvægtige, fordi vi altid var ude at lege. Vi delte gerne en sodavand med andre og drak af samme flaske, uden at nogen rent faktisk døde af det.

Vi tog hjemmefra tidligt om morgenen for at lege ude hele dagen og kom først hjem, når gadelygterne blev tændt. Ingen kunne få fat i os i løbet af dagen - Ingen mobiltelefon. Utænkeligt!

Vi havde ingen playstations, Nintendo 64 eller X-boxe - i det hele taget ingen Tv-spil, ikke 99

Tv-kanaler, ingen videofilm, surround-sound, mobiltelefoner, hjemme PC'er eller chatrooms på Internettet.

Vi havde venner!

Vi gik ud og fandt dem!

Vi faldt ned fra træer, skar os, brækkede arme og ben, slog tænder ud. Men ingen blev sagt søgt efter disse uheld. Det var uheld. Ingen andre kunne få skylden - kun os selv. Husker du uheldene? Vi sloges, blev gule og blå og lærte at komme os over det. Vi fandt på lege med pinde og tennisbolde og spiste jord og græs. Til trods for advarslerne var det ikke mange

øjne, der blev stukket ud og græsset voksede ikke inden i os resten af vores liv.

Vi cyklede og gik hjem til hinanden, bankede på døren, gik lige ind og blandede os i samtalen. Nogle elever var ikke så kvikke som andre i skolen, så de dumpede og måtte gå et år om. Frygteligt!

Denne generation har fostret nogle af de mest risikovillige, de bedste problemløser og investorer nogensinde. De sidste 50 år har været en eksplosion af nyskabelser og nye ideer. Vi havde frihed, fiaskoer, succes'er og ansvar, og vi lærte at forholde os til det alt sammen. Og du er en af dem. Til lykke!

Anonym.

Gud har skabt os med en utrolig kraft til at overleve mange former for farer. Og samtidig givet os evner til ansvar, leg, kreativitet og fællesskab.

Et liv uden ansvar og fællesskab er nok langt mere "skadeligt" end mange tilsætningsstoffer og isolerende elektronik.

I dette nummer ser vi på, hvad Gud *egentligt* har skabt os til. Læs fx om kvindens betydning på side 3.

Når du vil bede...

Matt. 6,6

Herre, giv mig

- åbne øjne, så jeg ser min næste,
- åbne øren, så jeg hører, hvad min nabo savner,
- åbne hænder, som giver det videre, som jeg selv har fået,
- stærke arme, som kan tage fat, hvor der er brug for det,
- sikre fødder, som kan bære mig langt omkring,
- et åbent hjerte, som jeg kan føle med,
- kærlighed, som kan elske uden at kræve gengæld
- håb, som giver tillid
- giv mig din ånd, som gør mig fri.

Heinz Pangels

OKTOBER

Al evigheds Gud, du elsker enhver af os uden undtagelse og i din kontinuerlige tilgivelse opdager vi hjertets fred.

NOVEMBER

Jesus, vor fred, med en ganske lille tro vil vi lytte til dig når du siger til os: "Vend dig til Gud og stol på evangeliet."

Broder Roger af Taizé

Abbe Pierres bøn

Herre, lad os bestræbe os på at hjælpe dem, der lider mest. Det er begyndelsen til al fred. Der holder døden op. For har vi kærlighed nok til at lægge vor hånd i hånden på de mest ulykkelige, så vil vi i vor anden hånd finde Din vidunderligt livgivende hånd, for Du er kærlighed. Amen.

Abbe Pierre

Giv øjeblikket evig værdi.

Almægtige, evige Gud, Fader og Skaber. Tak for livet, du har skænket os, for evnen du har givet os til i dit billede at skabe videre, med ord, med følelser, med sanser, ja, selv med et venligt smil.

Fri os fra målen og vejen af liv, fra begæret efter succes, fra troen på tidens betydning. Giv øjeblikket evig værdi.

Gør min historie til et billede af din. Tak for modet til at leve i visheden om min død.

Tak for lyset fra Paradisets kyst, som oplyser hver eneste dag og fjerner skygger fra mit sind

Fra bogen "Når livet gør ondt"

Hvis du vil læse...

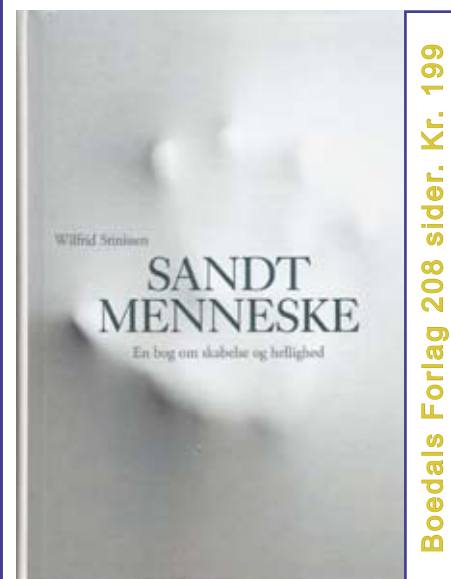
... vil jeg med stor glæde og på det varmeste anbefale "*Sandt menneske. En bog om skabelse og hellighed*" af Wilfrid Stinissen.

En bog, der på den smukkeste og kærligste måde beskriver, at vi er skabt godt. Gud - forstået som Fader, Søn og Hellig Ånd - har skabt os i sit billede og til sin egen lighed. Dvs. at vi trods syndens triste realitet kan være på vej til at ligne Gud mere og mere.

Gud - som et dynamisk kærligheds-fællesskab - inddrages vi dagligt dybere i. Sådan at vi skridt for skridt, dag for dag, ved Jesus Kristi fornyende nåde, får lov til at få stadig større del i Hans guddommelige natur. Fantastisk!

Dette smukke og respektfulde syn på os mennesker beskrives side for side, så det vækker længsel efter Gud. Giver respekt for vore medmennesker. Fremmer forståelsen for en selv som fornem og dyrebar. Netop ikke på grund af en selv, men på grund af, hvad man bliver, når man lader sig drage ind i Guds fællesskab. Læs, læs, læs.

Poul A. Beck

kontakt Kirkeblad for 9 danske baptistmenigheder 100. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 8662 9198, c@rstens.eu

Tryk: V-Print, Holstebro

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S

Tlf.: 3259 0708 - Telefontid: mandag- fredag kl. 10-15

Fax: 3259 0133 - E-mail: info@baptist.dk

Som mand og kvinde

Wilfrid Stinissen er katolsk munk. Født i Belgien 1927, men har siden 1967 boet i Skåne i et lille kloster.

Han er internationalt kendt forfatter, præst og åndelig vejleder. Han har rigtigt mange læsere i hele Skandinavien.

Læs her hans tankevækkende betragtninger om skabelsen af kvinden.

Først gav manden dyrene navne. Men han fandt ikke en hjælper, der svarede til ham" (1 Mos 2,20). Relationen til dyrene kunne ikke fylde mandens behov for fællesskab. Han længtes efter en kærlighedens forening, der var langt dybere og inderligere end den relation, han kunne indgå med dyrene. Manden har brug for kvinden. I stedet for at blive cho-keret over, at kvinden er dannet af mandens ribben og dermed synes at være fremstillet som to-talt afhængig af manden, kunne man også pege på, at mandens afhængighed af kvinden kommer først. Det er på grund af hans utilstrækkelighed, at Gud skaber kvinden. Manden kan ikke klare sig alene... At være alene, at leve med sig selv og *kun* med sig selv, kan intet menneske holde ud. At være alene for altid, er helvede. Haven bliver først et rigtigt paradis, når kvinden er skabt, når mennesket er to.

"Da lod Gud Herren en tung søvn falde over Adam" (1 Mos 2,21). Under den tunge søvn ser Adam i et syn, at Gud tager et af hans ribben og bygger en kvinde af det. Gud tager så at sige kvinden ud af mandens side og viser

dermed, at mennesket har både en mandlig og en kvindelig side. Adam har nu et *du*, som han kan se og ses af, tale til og tiltales af. Takket være dette *du*, som han elsker og elses af, bliver han Guds billede. Gud er jo selv kærlighed: I ham findes et jeg (Faderen) og et du (Sønnen) og et vi (Ånden).

Men ved at Gud tager et af **Adams ribben**, opstår der samtidig et tomrum i dennes krop. Tomrummet gør, at Adam læn-ges efter at forenes med Eva. Hun er jo noget af ham selv. Uden hende er han ikke hel. Han genkender sig selv i hende, ligesom Faderen genkender sig selv i Sønnen. Sønnen er jo "taget" af ham, født af ham. Så længe kvinden ikke er skabt, kender manden ikke rigtigt sig selv. Først når Gud giver ham "en hjælper", opdager Adam, ligesom i et spejl, sig selv. Han er ikke længere kun Adam. Ved at han genkender kvinden, forstår han sig selv og indser, at han er mand. Kvinden afslører ham som mand...

Ribbenet siger noget mere om forholdet mellem mand og kvinde. Ribbenet ligger nærmest hjertet. Hjertet kunne Gud jo ikke tage, for da ville Adam være blevet "hjerteløs"! At Gud netop tager et ribben og ikke en fod eller hovedet viser, at der råder jævnbyrdighed mellem mand og kvinde. Ingen af dem er større eller mindre end den anden. Desuden betegner det hebraiske ord ikke kun ribben, men også, og frem for alt, side. Mand og kvinde går side om side, de er fuldt ud ligeværdige.

Det hebraiske ord for "**hjelper**" i betydningen: "Jeg vil skabe en hjælper, der svarer til ham" bruges i Bibelen i øvrigt kun i forbindelse med Gud: "Gud er min hjælper..." Det kan betyde, at den "hjelper", der skabes til Adam, har med Gud selv at gøre. Takket være denne "hjelper" bliver mennesket til Guds billede. Hvilken gave og hvilken opgave at vi kan give Gud til hinanden ved at være hinandens "hjelper"!

At manden får den "hjelper", han behøver, indebærer utvivlsomt ikke, at det er kvinden, der må vaske og stryge og gøre rent. Vi befinder os her på et dybere niveau, på et væsensniveau: Mand og kvinde er skabt for hinanden. "Takket være denne kønslige todeling af mennesket, kan hverken mand eller kvinde nogensinde finde ro i egoisme og isolation. Uanset hvor indfanget mennesket er i sin navlebeskuelse, kommer savnet af ribbenet altid til at drive ham til at løfte blikket og søge ud af sig selv, og kvinden kommer ikke til at finde ro, før hun møder dette blik. Manden og kvinden, som søger hinanden, *det* er mennesket skabt i Guds billede, for Gud er selv fællesskab og kærlighed. Dermed når vi efterhånden frem til seksualitetens sande betydning. Seksualiteten, eros, er som en stålfjeder, der tvinger mennesket ud af sig selv, et dybt og inderligt behov, der kun kan tilfredsstilles, når det når sit mål, foreningen."

Wilfrid Stinissen

Uddrag fra bogen: Sandt menneske. Se omtalen på side 2.